

10 Timer ikke faar til paa det Sted, hvor Dyrslægen er, og hvor han foretager sine Undersøgelser med Obduktioner, og hvad det nu kan være altsammen, saa at der f. Eks. gaar et Par Timer mere. Det kan være, at Dyrslægen er en ihærdig Mand og stærkt nok til at arbejde over de 10 Timer, saa at maaske den 11te, 12te eller 13de Time gaar med. Det giver saa Anledning til, at Dyrslægen selvfølgelig faar Betaling for $\frac{1}{2}$ Dags Arbejde ud over de 10 Timer, som en hel Dag beløber sig til, men det giver tillige Anledning til, at Dyrslægen sparer en ny Tur til samme Sted, saa at Befordringsgodtgørelse og hvad dermed følger ikke kommer til at beregnes, og den halve Dag, som der jo alligevel Dagen efter vil gaa med, bliver heller ikke beregnet; i hvert Fald vil det da være saaledes, at Befordringsudgifterne mange Gange ville blive sparede ved denne Beslighed. At det virkelig forholder sig saaledes, at det ærede Medlem hellere vilde gaa ind paa Lovforslagets Bestemmelse end paa de Bestemmelser, som, hvis Vædringsforslaget vedtages, ville blive de gældende, fortaar jeg aldeles ikke. Naar det ærede Medlem vilde gøre det morsomt, at jeg var fremkommet med en Ytring i Forbigaaende om, at jeg mente ikke, at man her skulde tage Anledning til at fastslaa Arbejdsdagen til 8 Timer, og naar det ærede Medlem talte meget om Normalarbejdsdagen — et Udtryk, jeg aldeles ikke har brugt, idet jeg aldeles ikke har nævnt Ordet „Normalarbejdsdag“ — ja, da er det en Glæde, det ærede Medlem gerne maa have, hvis det i øvrigt er ham en saadan, jeg skal aldeles ikke misunde ham den, og jeg skal ikke nu komme videre ind derpaa. I det hele taget skal jeg slutte med, hvad jeg begyndte at sige, at jeg føler mig ikke fristet til at komme ind paa Gentagelser. Tværtimod, jeg tror, jeg vilde gøre Uret over for det høje Ting, om jeg gav mig af med at gentage en hel Del af det, som allerede er fremkommet. Jeg skal derfor med disse Bemærkninger slutte, idet jeg selvfølgelig fremdeles anbefaler Vedtagelsen af de af Udvalget og Udvalgets Flertal stillede Vædringsforslag.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgekreds): Da de Udtalelser, som jeg fremkom med ikke i mit sidste, men i mit forrige Foredrag om Landbrugets Vel, atter og atter blive frembragne, som om jeg skulde have udtalt, at kun jeg særlig repræsenterede Landbrugets Vel, saa vil jeg dertil sige, at det kunde aldrig falde mig ind at mene, at jeg fortaar mig bedre paa Landbrugets Vel

end det ærede Udvalg. Men der er en Ting, som jeg vil hævde over for ærede Medlemmer, og det er, at hvad det foreliggende Forslag angaar, har jeg lige saa vel, og jeg tør nok sige, mere taget mig af det mindre Landbrugets Vel end andre Medlemmer have gjort. Da de stillede deres Forslag op om Foreninger over for Tuberkulosen, optraadte jeg derimod af den Grund, at de spredte og fattige Egne og de enkelte Kreaturejere ikke kunde faa godt af denne Bestemmelse. Det samme er Tilfældet med Hensyn til mit Vædringsforslag her under Nr. 11. Mit Motiv dertil har navnlig været det praktiske Eksempel, jeg har haft for Dje, nemlig at Hedeegne og de Egne, hvor der holdes Faar, og hvor Faareffaben optræder, saa kunde komme ind under denne Bestemmelse. Saaledes er jeg optraadt paa Landbrugets Begne og for Landbrugets Vel i sin Almindelighed. Jeg tiltror mig ikke nogen som helst større Dygtighed i eller større Interesse for Landbruget iden Forstand, men jeg har levet i Egne, hvor man lever under fattige Naar, hvad de andre Herrer maaske ikke have, hvorfor de maaske ikke have set disse Forhold, og derfor er det min Opfattelse, at man ikke bør være med til at forbigaa dem ved Behandlingen af dette Lovforslag, naar man har haft det praktiske Eksempel for Dje i saa Henseende. Naar der er blevet anket over, at jeg ikke har stillet mine Forslag tidligere, saa er det en Anke, som jeg slet ikke vil tage imod. Jeg har Lov til at stille mine Vædringsforslag, saa mange som jeg vil, indtil 3dje Behandling; saa længe Lovforslaget ikke er gaaet fra dette Ting, vil jeg have Lov til at stille Vædringsforslag, den Ret forbeholder jeg mig. Jeg siger dette for en Gang for alle at modsigte denne Udtalelse, som er kommen frem i Tide og i Utide, at jeg kunde have stillet Forslagene tidligere, og at jeg har forandret dette eller hint Forslag. Det har jeg ogsaa Lov til. Naar jeg forandrer mit Standpunkt eller faar en klarere Erkendelse af Forholdene, saa er det berettiget, at jeg giver det Udtryk i Vædringsforslag. Naar den ærede Ordfører siger, at det er billigt, at en Dyrslæge, naar han arbejder ud over 10 Timer, skal have 12 Kr., saa er det noget aldeles nyt, naar man har Halv- eller Heldagsbetaling, og man sætter den halve Dag til 4 Kr., at man saa for en hel Dags Arbejde kan komme til at give endog 20 Kr. Jeg vil sige til de ærede Medlemmer, at saaledes som de stille det, kan det ikke opretholdes, de maa saa give Dyrslægerne Timebetaling. Den Vej kunne de gaa, men mit Forslag er korrekt i Genhold